GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 215 — Joi, 1 (13) Octomvre. — 1887.

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Octomvre 1887 st. v., se începe **unŭ nou abonamentŭ** pe trilunulŭ Octomvre, Novembre și Decemvre la care invitămŭ pe toțĭ onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 francĭ**
„ șése „ 6 „	„ șése „ 20 „
„ unŭ anŭ 12 „	„ unŭ anŭ 40 „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Abonaților de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fășiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Brașovŭ, 30 Septemvre 1887.

Mare sfară în țéră au făcutŭ Ungurii dela putere, mai întâiu cu primirea monarchului, apoi cu desvălirea monumentului lui Deak, cu iubileulŭ teatrului naționalŭ maghiarŭ din Pesta și în urmă cu congresulŭ Kulturegyleturilorŭ.

La pompe de aceste și la îmblătirea de frase bombastice se pricepŭ fórte bine adversarii noștri și putemŭ ḑice, că de rêndulŭ acesta șĭ-au datŭ tótă silința sĕ presente lumei spectacolulŭ unui poporŭ, care predomină cu desĕvêrșire tótă viéța în statŭ: politică, economică și culturală. Tóte au și mersŭ după pofta lorŭ, numai unŭ lucru n'au fostŭ în stare sĕ-lŭ scótă la ivélă, adecă că ceea ce facŭ și vorbescŭ ei, facŭ și vorbescŭ cu consêmțĕmêntulŭ tuturorŭ naționalitățilorŭ din acésta parte a monarchiei.

Lumea a vĕḑutŭ pompa, ce s'a desfășuratŭ icĭ și colo, a auḑitŭ și panegiricele, care de care mai înfocate, ale maghiarismului violentŭ, dér ceea ce n'a vĕḑutŭ la demonstrativele festivitățĭ din tómna acésta au fostŭ representanții popórelorŭ nemaghiare și vocea acestorŭ popóre. De față au fostŭ la tóte numai unele persóne oficiale și oficióse, carĭ nicĭ ele însĕle nu vorŭ susținé, că au representatŭ popórele nemaghiare la spectaculŭ cu care s'a produsŭ guvernulŭ tiszaistŭ, ca sĕ mai ademenéscă puținŭ poporulŭ maghiarŭ, sĕ nu védă nicĭ acum tótă grozăvia miseriei, la care l'au adusŭ esperimentele nenorocite ale celorŭ 20 de anĭ din urmă.

Amŭ ḑisŭ, că congresulŭ Kulturegyleturilorŭ maghiare avea sĕ pună vêrfŭ demonstrațiunilorŭ, ce le-au arangiatŭ în tómna acésta campionii „patriotismului“ modernŭ ungurescŭ.

Arangiatorii acestui congresŭ șĭ-au și alesŭ pesóna cea mai nemerită, care sĕ-i representeze, pe noulŭ conte dela Seghedinŭ, fratele ministrului-președinte, Ludovicŭ Tisza.

L'au adusŭ și l'au primitŭ pe Ludovicŭ Tisza cu mare alaiu în sala de întrunire a congresului, și acesta, dreptŭ mulțămire, îndată după ce a ocupatŭ scaunulŭ presidențialŭ, s'a și grăbitŭ a declara în întroducerea discursului sĕu de deschidere, că patrioții kulturegyletiștĭ au ajunsŭ la maiorenitate, pentru că șĭ-au alesŭ ca scopŭ a cultiva pe cetățenĭ, fără deosebire de naționalitate și a-i învĕța virtuțile cetățenescĭ.

Mișcarea kulturegyletistă a societății maghiare o declară Ludovică Tisza prin urmare ca o mișcare ce n'are a se mărgini numai la cultivarea rassei maghiare, ci are sĕ se estindă și asupra cetățenilorŭ de altă naționalitate, și spre a-șĭ motiva acésta dorință, se provócă la rĕspunsulŭ, ce l'a datŭ Maiestatea Sa Kulturegyletului ardelénŭ la Clușiu, pe care îlŭ interpretéză în modŭ falsŭ și tendențiosŭ, ca sĕ pótă ajunge la esclamarea cu care termină vorbirea sa că „Regele este celŭ dintăiu Maghiarŭ.“

Precum scimŭ Maiestatea Sa le-a recomandatŭ kulturegyletiștilorŭ din Clușiu, mai vêrtosŭ sĕ fiă *„cu tactŭ“* în procedrea lorŭ. Cumcă le-a cerutŭ unŭ lucru prea mare, a dovedit'o însușĭ fratele ministrului-președinte, căcĭ nu s'a pututŭ stăpânì a nu da pe față adevĕratulŭ scopŭ alŭ kulturegyletiștilorŭ, care este îndreptatŭ în contra limbei și a naționalității popórelorŭ nemaghiare.

Nu l'a pututŭ rețíné pe Ludovicŭ Tisza de a'șĭ da în petecŭ nicĭ sfaturile ce le dă organulŭ nemțescŭ alŭ fratelui sĕu kulturegyletiștilorŭ, ca sĕ nu prea călăréscă pe „utopia unității limbistice“ și sĕ fiă cu mai mare băgare de sémă față cu naționalitățile.

Noi din parte-ne îi asigurămŭ, că vomŭ fi cu băgare de sémă și vomŭ întêmpina pe kulturegyletiștĭ precum li se cuvine!

In memoria lui Iacobŭ Mureșianu.

Redactorul „Gazétei Transilvaniei« a mai primitŭ următórele telegrame și scrisorĭ de coudolență:

Betlénŭ, 26 Septemvre (8 Octomvre.)

Ireparabila perdere a scumpului vostru părinte, a farului națiunei române și a veteranului luptătorŭ pe câmpulŭ de labóre în folosulŭ românismului, împreună cu ceilalțĭ Românĭ de inimă, și subscrișii cu multă întristare o deplângem.
Gregoriu Pușcariu, preotulŭ românŭ, *Simeonŭ Moldovanŭ* învĕțătorŭ, *Grigore Rocneanu, Ioane Grecu, Mafteiu Ambrosiu, Vasile Morariu*, curatore.

Negrilescĭ, 28 Septemvre (10 Octomvre.)

Asociându-mĕ la doliulŭ generalŭ, vĕ rogŭ sĕ primițĭ sincera-mĭ condolență pentru ireparabila perdere! *Constantinŭ Juga*, preotŭ

„Transilvania“, fóia Associațiunei transilvane, anunță astfelŭ mórtea lui Iacobŭ Mureșianu:

Iacobŭ Mureșianu, vechiu profesorŭ și directorŭ gimnasialŭ, începêndŭ dela 1837 pănă la 1875, vechiu publicistŭ românŭ dela Sept. 1850 pănă la 1877, părinte de familiă modelŭ, crescĕtorŭ și ajutătorŭ alŭ unui numĕrŭ considerabilŭ de școlarĭ și studențĭ lipsițĭ de mijlóce, bărbatŭ întregŭ în sensulŭ adevĕratŭ alŭ cuvêntului, după suferințe mai lungĭ a adormitŭ în Domnulŭ lăsândŭ în doliu profundŭ pe fiii și fiicele sale, pe amicii și pe toțĭ confrații sĕi și compatrioții sĕi cățĭ au sciutŭ prețui și stima virtuțile sale private și patriotice, zelulŭ sĕu curatŭ, diligența sa, care nu cunoscea fatige pănă când suferințele-i micșorase activitatea sa încordată.

Te-ai dusŭ și tu Iacobe pe urma lui Timoteu; vĕ vomŭ urma și din valea durerilorŭ și din lumea gónelorŭ neincetate. *Have anima pia.* *G. Barițiu.*

„Biserica și Școla“ din Aradŭ scriă despre Iacobŭ Mureșianu astfelŭ:

Unulŭ câte unulŭ se ducŭ dintre noi acei venerabilĭ bĕtrânĭ, carĭ au luatŭ asupră-le sarcina de a pune unŭ bunŭ și puternicŭ inceputŭ la regenerarea și redeșteptarea némului românescŭ.

Unulŭ din aceștĭ venerabilĭ bĕtrânĭ a fostŭ și octogenarulŭ *Iacobŭ Mureșianu*, profesorŭ și directorŭ gimnasialŭ în pensiune, proprietarŭ și fostŭ redactorŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“, membru onorarŭ alŭ academiei române de sciințe etc.

S'a dusŭ dintre noi și acestŭ venerabilŭ bĕtrânŭ, după ce cu o bărbăție și unŭ zelŭ neobositŭ a lucratŭ mai bine de o jumĕtate de vécŭ la rădicarea și asigurarea némului sĕu.

Rĕposatulŭ a fostŭ atâtŭ ca profesorŭ, câtŭ și ca redactorŭ unŭ omŭ de o deosebită valóre. Ca profesorŭ era unŭ omŭ de unŭ rarŭ zelŭ și de o deosebită inimă. Nu era numai profesorulŭ carele instruéză și cresce cu consciința responsabilității; era mai multŭ, decâtŭ acésta. Simțindŭ în inima sa unŭ dorŭ ferbinte de a vedé pre fiăcare Românŭ unŭ omŭ de carte; și cunoscêndŭ dênsulŭ cu mintea și inima sa cea mare, că poporulŭ nostru numai așa se va puté rădica șĭ'șĭ va puté crea și asigura o stare și sórte mai bună décă binefacerile școlei se vorŭ estinde pănă în cea mai din urmă colibă țĕrănéscă — profesorulŭ Mureșianu însufleția și încuragia cu tótă tăria cuvintelorŭ sale pre părințĭ a-șĭ trimite pruncii la școlă. Intrațĭ în gimnasiulŭ romano-catolicŭ din Brașovŭ, căruia a servitŭ cu atâta demnitate rĕposatulŭ, ca profesorŭ și directorŭ, — fii țĕranului românŭ se simțiau aicĭ acasă.

Profesorii Iacobŭ și Andreiu Mureșianu nu erau numai profesorĭ, ci erau adevĕrațĭ părințĭ. Pre cei mai cu puțină dare de mână îi așeḑau pre la familii avute ca instructorĭ, ér altora le câștigau alte condițiunĭ. La toțĭ le făcea ajutorulŭ posibilŭ, ca toțĭ sĕ pótă sĕ învețe.

Astfelŭ era bĕtrânulŭ Iacobŭ Mureșianu ca profesorŭ.

Ca redactorŭ bĕtrânulŭ Mureșianu lucra ḑi și nópte cu multă obiectivitate — ținêndŭ contŭ de împrejurărĭ și de firea și trebuințele Românului; și stăruindŭ cu unŭ zelŭ și activitate neobosită a face din jurnalistica română o adevĕrată școlă a vieții. Elŭ scria, și aducea sacrificii scriindŭ curatŭ numai din indemnulŭ de a fi unŭ profesorŭ alŭ celorŭ crescuțĭ, precum era unŭ adevĕratŭ părinte alŭ tuturorŭ pruncilorŭ, carĭ cercetau scóla romano-catolică din Brașovŭ, unica școlă, ce era cu multŭ interesŭ în acele timpurĭ pentru Românii din Brașovŭ și giurŭ.

O inimă românéscă curată și unŭ bunŭ muncitorŭ în ale educațiunei poporului românŭ a fostŭ fericitulŭ Mureșianu. Unica lui mângăiere a fostŭ totdéuna în decursulŭ vieții a spune și arăta ómenii de posițiune, carĭ suntŭ astăḑĭ mulțĭ, și carĭ au fostŭ crescuțĭ de dênsulŭ.

A vĕḑutŭ și a esperiatŭ multe acestŭ venerabilŭ bĕtrânŭ, pentru că grele au fostŭ timpurile, în care dênsulŭ a vĕḑutŭ lumina ḑilei, și în care a trăitŭ; dér convingerea lui basată pre o muncă și studiu îndelungŭ au fostŭ acele cuvinte, pre carĭ le-a lăsatŭ de obștéscă moștenire tuturorŭ, și pre carĭ le ḑicea totdéuna prin graiu și prin scrisóre: că vomŭ trăi, și cu muncă și îngrijire nu se póte, ca sĕ nu avemŭ viitorŭ.

S'a dusŭ și acestŭ bĕtrânŭ dintre noi, dĕr nĭ-a lăsatŭ în viéța și frumósele lui calitățĭ unŭ frumosŭ și puternicŭ modelŭ pentru noi cei de astăḑĭ și pentru cei ce ne vorŭ urma. Istoria literaturii și civilisațiunei române vecĭnicŭ îi va aminti numele, și vecĭnicŭ îlŭ va pune între acei sĕmĕnătorĭ, a cărorŭ sĕmênță a căḑutŭ pre pămêntŭ bunŭ, și a produsŭ ródă multă.

Vrednicŭ este lucrătorulŭ de plata sa!

Și plata activității fericitului Mureșianu multă este, pentru că multŭ a lucratŭ.

Asociându-ne și noi la doliulŭ familiei rĕposatului, precum și la doliulŭ națiunei, depunemŭ o lacrĕmă de durere pre mormêntulŭ acestui bărbatŭ de merite; și esprimându-ne condolența față de familia defunctului, dorimŭ ca Dumneḑeu sĕ o mângăie pentru acéstă perdere, rĕposatului îi ḑicemŭ:

Odichnesce în pace, vrednice muncitorule în ale bisericei și ale școlei, sufletulŭ tĕu sĕ-lŭ așeḑe Celŭ atot puternicŭ cu drepții, ér osĕmintelorŭ tale sĕ le fiă țĕrîna ușóră!

In vecĭ fericită sĕ fiă amintirea ta!

Afacerea scólei de fete din Sibiiu.

Precum au pututŭ vedea cetitorii din articululŭ prin care anunță „Tribuna“ „crisa“ ivită la scóla de fete din Sibiiu, causa demisionărei profesorilorŭ, directórei internatulai și directorului de studii ar fi apucăturile „aristocratice“ ale unei părțĭ din fetițe, disprețulŭ acestora pentru fetițele din poporŭ și amesteculŭ pré multorŭ dame din Sibiiu (membre ale reuniunei) în conducerea institutului.

Acum dă deslușirĭ și d-lŭ Dr. Barcianu, directorulŭ demisionatŭ alŭ institutului, printr'o hârtiă adresată comitetului Associațiunei transilvane, deslușirĭ care nu se potrivescŭ cu cele din amintitulŭ articulŭ alŭ „Tribunei“.

D-lŭ Barcianu ḑice că a cerutŭ de repețite orĭ comitetnlui de a-lŭ dispensa de afacerile de delegatŭ și di

rectorŭ alŭ scólei, dér fără resultatŭ. Acum deodată comitetulŭ găsi trebuința să numéscă unŭ altŭ delegatŭ, dându-se prin acésta unŭ votŭ de neîncredere celui institutuitŭ mai nainte. Prin numirea noului delegatŭ nu s'a uşuratŭ întru nimicŭ sarcina directorului, ci mai alesŭ s'a îngreuiatŭ prin dispoşiţiunile regulamentului internŭ alŭ comitetului şi prin eventualele dispoşiţiunĭ ale delegatului. Acesta va da numai învitaţiunĭ generale pentru punereă în aplicare a »metodului celui mai nou" în predarea învĕţământului, ér greulŭ ilŭ va duce totŭ directorulŭ cu învĕţătorii, şi responsabilitatea pentru neesecutarea acelorŭ învitaţiunĭ, carĭ potŭ fi bune, dér potŭ fi şi nepractice şi neesecutabile în împrejurărĭ date, cade totŭ asupra directorului. Comitetulŭ printr'o dispoşiţiă a regulementului internŭ, îşĭ arógă dreptulŭ de a numi elŭ şi guvernantele, care aparţinêndŭ personalului ajutătorŭ, după părerea d-sale şi după statutulŭ de organisare ar avé să fiă instituite de direcţiune; prin acea dispoşiţiă se îngreuiază posiţia directorului, căcĭ avêndŭ vre-o guvernantă unŭ sprijinŭ în sĕu afară de comitetŭ, direcţiunea scólei şi a internatului s'ar puté vedé éràşĭ în faţa casului întêmplatŭ în anulŭ trecutŭ, când o guvernantă instituită de comitetŭ a ḑisŭ în faţa servitorului, că nu-i pasă de directorŭ şi directóră, deórece nu ei, ci comitetulŭ o-a instituitŭ şi decĭ n'au să-i poruncéscă; acéstă împrejurare subsapă autoritatea direcţiunei. Părerile şi propunerile directorului suntŭ în timpulŭ din urmă combătute de părerile provenite din partea altorŭ pesóne, care nu facŭ parte nicĭ din comitetulŭ »Associaţiunei«, nicĭ din corpulŭ didacticŭ şi nicĭ nu suntŭ mai competente în afacerĭ scolare; acésta, ḑice în fine d-lŭ Barcianu, e în dafavorulŭ desvoltărei priincióse a afacerilorŭ scolare: din tóte aceste motive d-lŭ Dr. D. Barcianu îşĭ dă demisiunea din sarcina de directorŭ alŭ scólei.

Mâne vomŭ publica o corespondenţă, ce amŭ primit'o din Sibiiu în acéstă afacere.

SCIRILE ḐILEI.

Se plângŭ foile ungurescĭ că *minele de aurŭ* din comitatulŭ *Hunedórei* suntŭ mai tóte esploatate de străinĭ câştigândŭ milióne de florenĭ, în timpŭ ce „bunulŭ Maghiarŭ", din a căruia patriă se esploatéză aurulŭ, abia îşĭ póte încripa pânea de tóte ḑilele. Astfelŭ minele dela Ruda, lângă Bradŭ, le esploatéză cu bunŭ succesŭ o societate din Berlinŭ. Minele de aurŭ dela Karács, depărtare de 8 klm. de Bradŭ, suntŭ esploatate de unŭ Germanŭ; minele dela Caianelŭ de lângă Deva asemenea suntŭ în mână nemţéscă; cele dela Boiţa se află în mânĭ englesescĭ şi germane, şi în fine minele dela Poiana, lângă Zlatna, suntŭ în mânĭ englesescĭ.

—x—

In adunarea ordinară a comitetului administrativŭ alŭ comitatului *Coiocnei*, ţinută la 10 Octomvre a. c., inspectorulŭ regescŭ de scóle Kozma Ferencz a raportatŭ între altele, că învĕţătorulŭ(?) *Constantinŭ Cotora* a fostŭ *condamnatŭ* la o amendă de 30 fl. v. a., pentru că s'a folositŭ de o chartă (mapă) oprită. — Când vorŭ înceta aceste persecuţiunĭ asiatice?

—x—

Cu ocasiunea săpăturilorŭ pentru punerea petrei fundamentale a casei comunale din *Rodna vechiă* s'a datŭ peste nisce pivniţe subterane, se ḑice că datéză din timpulŭ, pe când Rodna vechiă era încă oraşŭ săsescŭ. In apropierea St. Georgiului dela Năsĕudŭ se ḑice că cu ocasiunea săpăturilorŭ pentru calea ferată Mureşŭ-Ludoş-Bistriţa, s'ar fi găsitŭ unŭ „cavalerŭ din timpurile vechĭ" adecă scheletulŭ lui cu întréga armătură şi scheletulŭ unui calŭ.

—x—

Abia acum s'a aflatŭ în *Cracovia*, că în timpulŭ târgului de cai de acolo, ţinutŭ în ḑilele trecute, precum şi la esposiţiunea ţĕrii au fostŭ mai mulţĭ *oficerĭ ruşĭ* de artileriă şi cavaleriă din Varşovia, Radom şi Piotrkov, între carĭ şi colonelulŭ unei brigade de artileriă, toţĭ travestiţĭ ca neguţitorĭ de cai.

—x—

Lupii au sfâşiatŭ deja 10 cai lângă *Topliţa* din Ciucŭ. „Ferice" de contribuabilĭ!

—x—

Inspectorulŭ financiarŭ din *Agramŭ* Klofutar a chiămatŭ în ḑilele acestea pe subalternii, diurniştii şi servitorii sĕi la sine şi lĭ-a recomandatŭ cu tótă căldura învĕţarea limbei maghiare, altfeliu cu greu vorŭ putea spera o înaintare în oficiu. — Étă unde au adusŭ lucrurile Maghiaronii Croaţĭ, slugile guvernului unguresců. Nu scimŭ cum vorŭ primi Croaţii aceste uneltirĭ de maghiarisare.

—x—

»La Riforma" din *Roma* publică unŭ articulŭ semnatŭ de J. *Bruto Amante*, prin care descrie serbarea inaugurărei monumentului lui *Ovidiu* în Dobrogea. D. Amante vorbesce de România în termenii cei mai elogioşĭ. Totŭ în privinţa inaugurărei monumentului lui Ovidiu, „Revista della publica istruzione" din Roma reproduce statua 'ui Ovidiu şi o scrisóre a d-lui Dr. Drăghiescu trimisă directorului acelui ḑiarŭ, prin care descrie serbarea din Constanţa.

—x—

Ḑilerulŭ Iosifŭ Perzina din *Adamsthal*, în vêrstă de 67 anĭ, fiindŭ *îngreuiatŭ cu darea*, pe când o plătea împuşcă cu unŭ pistolŭ pe primarulŭ Pelikan, pe care-lŭ şi rănì. Perzina fù arestatŭ de gendarmŭ şi predatŭ tribunalului.

—x—

Restauraţiunea din gara Alba-Iuliei cu 1 Noemvre se va închide neavêndŭ clientelă.

—x—

Funcţionarulŭ *Horvath* dela tribunalulŭ din *Raab*, vinovatŭ de negligenţă în serviciu, insultă pe superiorulŭ sĕu, care-lŭ chemase la ordine, şi-lŭ plesni în capŭ cu călimarulŭ, apoi plecă din oficiu şi *se sinucise*. Tată-sĕu a muritŭ totŭ aşa, după ce defraudase banĭ de-ai oficiului orfanalŭ din Raab.

—x—

Camera advocaţilorŭ din Pojunŭ a ştersŭ advocatului Vendeliu *Kutlik* dreptulŭ d'a mai esercita advocatura, pretextându'i uneltiri panslaviste. Anume i se impută, că a atrasŭ la sine pe tinerii slovacĭ ai liceului evangelicŭ şi ai facultăţii teologice, a ţinutŭ adunărĭ cu ei acasă şi în localurĭ publice, aţiţândŭ contra legilorŭ şi instituţiunilorŭ patriei. Afacerea datéză din 1885. Fiulŭ lui Kutlik a fostŭ eliminatŭ din tóte institutele de învĕţământŭ din ţĕră, ér alţii numai din colegiulŭ din Pojunŭ. — Marĭ suntŭ spaimele „patrioţilorŭ!"

—x—

Fiindŭ în ḑilele acestea o înmormêntare unguréscă în *Timişóra*, preotulŭ unguresců Olajos nu voi să mérgă la cimitirŭ pe unde voiau rudele mortului, ci se duse elŭ singurŭ cu cantorii pe unŭ drumŭ, pe când publicul iritatŭ, cu mortulŭ, pe altŭ drumŭ fără preotŭ. La momentŭ, când preotulŭ ḑise: „Dă ne nouĕ pânea cea de tóte ḑilele!", o femeiă strigă: „Şi feresce-ne de astfelŭ de preoţĭ!" Acesta a fostŭ semnalulŭ unei formale resvrătirĭ. Ómenii începură sĕ 'njure, ér preotulŭ trebui sĕ se retragă în casa îngropătorului. Poporulŭ se adună înaintea casei acestuia, de unde abia ilŭ scăpă pe preot o patrulă poliţienéscă, care-lŭ duse cu carulŭ. Pănă séra poporulŭ păstră atitudinea sa ameninţătóre şi cu mare greu putù restabili poliţia ordinea. S'a pornitŭ cercetare.

Maghiarisare şi persecuţiunĭ.

In ḑilele acestea s'a ţinutŭ conventulŭ bisericei evangelice. In şedinţa din urmă s'au întêmplatŭ unele incidente privitóre la naţionalităţĭ. Conventulŭ hotărîse adecă în ultima adunare sĕ adreseze guvernului o petiţiune, ca în considerare, că estrasele din matricule suntŭ deopotrivă cu documentele publice şi că ele aḑĭ se facŭ în diferite limbĭ, sĕ dispună pe calea legislaţiunei, ca aceste documente sĕ se facă numai în limba unguréscă „a statului".

Ministrulŭ Tisza rĕspunse conventului astfelŭ:

„La adresa conventului bisericilorŭ evangelice din ţĕrile ungare, trimésă mie, respective guvernului unguresců, ca acesta sĕ dispună pe calea legislaţiunei purtarea matriculalelorŭ în limba unguréscă a statului (?) am onórea a rĕspunde, că cu privire la caracterulŭ acestorŭ matricule şi alŭ estraselorŭ lorŭ ca documente publice, — deşi ar fi doritŭ, ca matriculele sĕ se pórte în genere în limba oficială a statului (?) şi cu tóte că guvernulŭ r. unguresců salută cu bucuriă nisuinţele patriotice ale conventului bisericei evangelice de confesiunea augsburgică, — guvernulŭ unguresců, considerândŭ acea dispoşiţiune a § 14 a legii de naţionalitate din 1868, după care comunele bisericescĭ, fără a vătăma drepturile legale ale superiorilorŭ lorŭ bisericescĭ, potŭ însĕle determina, în ce limbă sĕ se pórte matriculele, nutresce convingerea, că pe acestŭ têrêmŭ e de evitatŭ orice dispoşiţiune, ce s'ar puté interpreta ca o vătămare a acestorŭ dispoşiţiunĭ ale legii de naţionalitate şi că autorităţile competente ale singuraticelorŭ confesiunĭ suntŭ chemate a stabili şi esecuta pe acestŭ têrêmŭ dispoşiţiunĭ recunoscute ca avantagióse."

Acésta bine sĕ şi-o însemne acei preoţĭ românĭ, cărora autoritatea respectivă unguréscă le cere estrasele din matricule în limba unguréscă. Căcĭ ordinaţiunea ministrului Trefort, în acéstă privinţă e ilegală. Acésta nĭ-o spune însuşĭ rĕspunsulŭ iesuiticului ministru Tisza.

In cursulŭ desbaterei aceleiaşĭ şedinţe se aduse vorba şi despre suspendarea învĕţătorului slovacŭ Szalva din Klenocz, pretextându-i-se uneltirĭ panslaviste. Harnicii Slovacĭ Pavel Mudrony şi Matei Dula cerură sĕ se abróge suspenoarea, procesulŭ sĕ sisteze şi Szalva sĕ fiă pusŭ éràşĭ în postulŭ sĕu.

De aci urmă o desbatere furtunósă între Slovacii harnicĭ şi între Maghiarĭ şi Maghiaronĭ. I s'a imputatŭ lui Szalva că e redactorulŭ călindarului poporalŭ »Domovi Kalendar«, care ar fi atacândŭ ordinea esistentă şi ar fi făcêndŭ „propagandă panslavistă." S'a adresatŭ plângere episcopului Czekus, care cetindŭ calendarulŭ găsi »întemeiată« plângerea, suspendă pe învĕţătorŭ şi întreprinse paşĭ pentru pornirea procedurei disciplinare contra lui, ce s'a şi ordonatŭ de conventulŭ districtualŭ. In fine Maghiarii şi Maghiaronii au eşitŭ învingĕtorĭ, respingêndŭ propunerea de a se abroga suspensiunea.

FOILETONU.

APĔRAREA TRANSILVANIEI
contra
ROMÂNIEI ALIATĂ CU RUSIA.

(Urmare şi fine.)

Considerândŭ casulŭ, că apĕrătorulŭ *Transilvaniei*, bătutŭ complectaminte, în câmpŭ deschisŭ, ar găsi în adevĕrŭ unŭ ultimŭ refugiu în cetatea *Alba-Iulia* mărită printr'o transformare a ei în stilŭ modernŭ, totuşĭ credŭ, că uşorŭ ne putemŭ şi convinge, că prin acestŭ refugiu apĕrătorulŭ *Transilvaniei* n'ar câştiga decâtŭ — celŭ multŭ — amânarea catastrofei numai pe unŭ timpŭ scurtŭ şi acésta din causă, că armata *română*, prin trupele sale dirigiate din *Sibiiu* prin *Sebeşŭ*, i-ar tăia comunicaţia (calea ferată) cu *Aradulŭ*; ér prin grosulŭ sĕu dirigeatŭ din *Braşovŭ* cu aripa stângă prin valea *Têrnavei marĭ* şi cu cea dréptă în valea *Mureşului* i ar tăia şi comunicaţia cu *Cluşiulŭ*, încâtŭ aprovisionarea cu alimente de subsistenţă şi cu muniţiunĭ de rĕsboiu ne mai putêndu-se face, garnisóna din *Alba-Iulia* va trebui sĕ capituleze, îndată ce va fi consumatŭ ultimele resturĭ ale magazielorŭ din cetate, lucru care s'ar putea întêmpla într'unŭ timpŭ fórte scurtŭ în raportŭ cu numĕrulŭ sporitŭ alŭ efectivului sĕu.

Când grupa de apĕrare dela *Sibiiu* ar fi respinsă şi din causa grosului *română*, din valea *Têrnavei marĭ* nu s'ar mai putea retrage directŭ prin *Şeica mare* la *Copşa mică*, atuncĭ *Alba-Iulia* îi póte servi fórte bine, ca primŭ obiectivŭ alŭ retragerei sale excentrice; —însĕ întrunirea acestei grupe cu grosulŭ apĕrătorului ar urma sĕ se facă pe *Mureşŭ* în susŭ, în care scopŭ, grosulŭ apĕrărei ar trebui, bine înţelesŭ, sĕ împedice armata *română* d'a pĕtrunde în valea *Mureşului* Pentru casulŭ unei apĕrărĭ a *Mureşului*, evidentŭ că *Alba-Iulia* ar presenta flancului stângŭ unŭ punctŭ de radimŭ escelentŭ.

Déca, prin urmare, din cele expuse până aci nu ne vomŭ fi convinsŭ îndestulŭ, că cheltuelile cu transformarea actualei cetăţĭ de depositŭ, *Alba-Iulia*, într'o cetate modernă (prin forturĭ detaşate) nu stau de locŭ în raportŭ favorabilŭ cu avantagele dorite, n'avemŭ decâtŭ sĕ mai aruncămŭ şi o privire pe charta ţĕrei, ca sĕ vedemŭ, că *Alba-Iulia* chiar în privinţa tactică presintă desavantage însemnate.

Cetatea *Alba-Iulia* în totŭ cuprinsulŭ (Noyau) ei actualŭ este situată pe şesulŭ *Mureşului* şi împrejurată despre *Vestŭ, Nordŭ, Estŭ, Sudŭ-Estŭ* şi *Sudŭ* de colinĭ dominatóre, a cărorŭ depărtare de piaţa cetăţii numai la puţine locurĭ trece peste bĕtaea tunurilorŭ de câmpŭ moderne; în consecinţă e destulŭ ca printr'unŭ atacŭ sistematicŭ sĕ cadă unulŭ, de nu şi mai multe, din forturile de pe acele înălţimi, şi cetatea (Noyau-ulŭ) *Alba-Iulia* cu greu va putea resista — timpŭ mai îndelungatŭ — unei bombardărĭ energice a tunurilorŭ de asediu.

Prin urmare, déca administraţia superióră a armatei *Austro-Ungare* — contra tuturorŭ motivelorŭ indicate până aci — totŭ s'ar decide sĕ transformeze séu sĕ măréscă actuala cetate (Alba-Iulia) prin forturĭ detaşate, fără sĕ ţină sémă de fortificarea altorŭ puncte — în privinţa strategică şi tactică—multŭ mai bine situate decâtŭ *Alba-Iulia*, atuncĭ credemŭ, că resónele predominătóre nu-i potŭ fi altele decâtŭ cele financiare şi celŭ multŭ că actuala cetate de depositŭ, *Alba-Iulia*, chiar acum represintă unŭ punctŭ întăritŭ, căruia trebue sĕ i se dea importanţa cuvenită, situată fiindŭ pe linia obstacolului principalŭ din interiorulŭ *Transilvaniei* şi pe artera principală de comunicaţiune a provinciei *transilvane* cu *Imperiulŭ*.

Nota Redacţiunei „Streffleur":

„Publicămŭ presentulŭ studiu asupra apĕrărei *Transilvaniei*, pentru că elŭ conţine multe şi bune idei. Cu tóte acestea opinămŭ, că apĕrarea *Transilvaniei* într'unŭ rĕsboiu eventualŭ, s'ar face mai bine printr'o acţiune ofensivă, prin *Predealŭ* şi *Ploescĭ spre Dunăre*, esecutată din parte-ne cu totă forţa disponibilă. Printr'unŭ asemenea actŭ ofensivŭ amŭ tăia *România* în două, separândŭ *Moldova* de *Valachia*, încâtŭ ambele aceste provincii sĕ nu se mai pótă susţiné reciprocŭ.

In prevederea unei asemenea eventualităţĭ rĕsboinice, pare că s'a şi hotărîtŭ fortificarea *Bucurescilorŭ*. *Austro-Ungaria* ar trebui sĕ procedeze şi sĕ acţioneze militaresce contra *României* cum a urmatŭ *Prusia* la 1866 contra *Hanoverei*, *Hessenului* şi celorlalte state de mijlocŭ germane"

Din Macedonia.

„Bistrița“ din Bucurescî publică o corespondență din Bitolia, în care se vorbesce despre uneltirile Grecilorŭ de a desnaționalisa pe Românî. Copiilorŭ acestora, carî cercetéză scóle grecescî, nu li se permite a vorbi românesce, sub amenințarea de a fi dațî afară din scólă. Alăturea cu Grecii le pricinuescŭ Românilorŭ neajunsurî și brigandii. Étă ce se dice în corespondință:

Unŭ elevŭ din clasa IV din gimnasiulŭ românŭ a fostŭ luatŭ de brigadii grecî și dusŭ în munte; elevulŭ a fostŭ la Njopol. Din somnŭ l'au răpitŭ. La văităríle lui mama sa s'a deșteptatŭ și a începutŭ să țipe. Brigandii tragŭ cu martina și o lasă mórtă. Elevulŭ românŭ Papazi Zisi a fostŭ legatŭ și dusŭ în munte. Lui îi căuta 300 lire, băétulŭ nicî 30 lei nu avea, și după ce s'au informatŭ de neaverea elevului i-au tăiatŭ o ureche și l'au trimesŭ la Bitolia. Doctorii s'au silitŭ a lipi urechea, însă nu este nicî o speranță, căcî vinele urechei suntŭ mórte.

Totŭ aceștî brigandî au tăiatŭ și la unŭ altŭ băétŭ urechile și l'au trimesŭ fără urechî la Bitolia.

Și acestŭ băétŭ a fostŭ românŭ totŭ dela Nijopole. Totŭ aceștî briganțî au prinsŭ din calea dela Crușova spre Bitolia trei evrei și doi crușovenî. Nu de multŭ au luatŭ unŭ pașă séu beiu din satulŭ Mrizarli, dece minute în apropierea Bitoliei și acum îi cerŭ 3000 lire rĕscumpĕrare. — Unŭ fiu alŭ acestui beiu a voitŭ să resiste și a fostŭ omorîtŭ de brigandî. Chiarŭ aséră a fostŭ luatŭ unŭ brutarŭ din Bitolia; l'au legatŭ și l'au dusŭ în munte. Aceștî brigandî au garde pe beii turcî cu carî își împartŭ tóte hoțiele lorŭ. In fine, aicî este viéța omului în pericolŭ; nu se scie până mâne cum va fi; crisa, sărăcia și miseria suntŭ la culme.

Clușiu, 7 Octomvre 1887.

Onorată redacție! Cu deosebită bucuriă vinŭ a vĕ face cunoscutŭ, că cestiunea reînființărei societății de lectură a junimei române universitare din Clușiu, după cum sunt informatŭ din isvorŭ sigurŭ, a ajunsŭ de nou pe tapetŭ formândŭ obiectulŭ principalŭ de discuție între tinerii românî universitarî. Cum scițî, dela desființarea societății până acum se sulevéză a treia óră cestiunea acésta; în două rĕndurî s'au substernutŭ deja senatului universitarŭ spre aprobare respective opiniare — Statutele înființândei societățî, însă în ambele casurî au fost respinse.

In 1 Oct. a. c., mulțămită neobositei stăruințe a d-lui Ioanŭ Cherecheș, s'a convocatŭ de nou o ședință fiindŭ de față și d. Antoniu Abt ca esmisulŭ senatului universitarŭ.

Ședința s'a deschisŭ punctŭ la 5 óre p. m. prin notarulŭ comitetului esecutivŭ din anulŭ trecutŭ, d-lŭ Ioanŭ Cherecheșŭ, care după ce espune motivele și scopulŭ pentru care s'a convocatŭ adunarea, propune alegerea unui preside și notarŭ ad hoc; primindu-se propunerea ca atarî se alegŭ cu unanimitate în persónele d-lorŭ Ioanŭ Chereches ca preside și Gavrilŭ Cosma ca not. ad hoc.

Acum se trece la cetirea resoluțiunei senatului universitarŭ, cetindu-se totodată și punctele acele din statute, carî au fostŭ escepționate.

Fiind timpulŭ înaintatŭ, la propunerea d-lui preside ad hoc se alege unŭ comitetŭ esecutivŭ de patru — în persónele d-lorŭ I. Cherecheșŭ, Eugeniu Branŭ, Gavrilŭ Cosma și N. Bogdanŭ — însărcinatŭ cu concipiarea, stilisarea și substernerea statutelorŭ la locurile competente; ér pentru verificarea statutelorŭ o comisiune de trei în persónele d-lorŭ: Pompiliu Ioanŭ, Eliă Căpușanu și Ionŭ Comșa. Cu acésta deliberându-se tóte agendele anunciate, presidele dechiară ședința (adunarea) încheiată de

Dorindŭ, ca on. publicŭ românŭ sĕ cunóscă — deși cătŭ de puținŭ — mișcările și nisuințele nóstre culturalî, mi amŭ permisŭ pe câtŭ îmî concedŭ puterile spiritualî și timpulŭ, a face acéstă referadă, contândŭ la bunavoința și căldura cu care au fostŭ îmbrățoșate cu tótă ocasiunea interesele nóstre culturalî.

Chiarŭ când voescŭ a'mî fini modestele rĕndurî primescŭ o nouă informațiune: Noua societate o să se cheme „Minerva“; comitetulŭ esecutivŭ șî-a împlinitŭ chemarea cu cea mai mare rigorositate, deórece în câteva dile a și prelucratŭ „statutele“, conchiămândŭ pe 8 Oct. o altă adunare pentru desbaterea punctelorŭ intercalate. Decî este speranță, că menționata societate — decă va vré bunulŭ Dumnedeu — se va înființa cătŭ mai curêndŭ.

Im.

Manevrele din Oltenia.

Tóte corpurile române mobilisate pentru manevrele din Oltenia au sositŭ pe terenulŭ manevrelorŭ făcêndŭ fiecare corpŭ instrucțiă de regimentŭ, de brigadă, astfelŭ ca în dilele de manevre să fiă terminată acéstă instrucțiă, scrie „Vointa Națională“.

Unŭ ordinŭ a fostŭ datŭ de generalŭ Anghelescu încă dela 12 Septemvre fie-cărui corpŭ de ceea ce trebue sĕ facă până în diua de 1 Octomvre, când vorŭ începe manevrele propriu dise și când vorŭ primi ordine speciale.

Manevrele anului acestuia parŭ a fi unele din cele mai sistematice. In Oltenia, d. generalŭ Anghelescu a prevĕdutŭ totulŭ și direcția ce s'a datŭ la toțî șefii de corpurî prin recomandațiunile ce s'au făcutŭ prin ordine este démnă de tótă lauda. Chârțile terenului de manevre făcute pe scala de $\frac{1}{80.000}$ și de $\frac{1}{40.000}$ au fostŭ distribuite la tóte corpurile, astfelŭ că fiecare scie direcția ce are să urmeze putêndŭ astfelŭ să-șî dea comptŭ de cursulŭ manevrei.

In diua de 27 s'au formatŭ 2 dividii, una representândŭ amiculŭ și cealaltă inamiculŭ. Divișia de Est sub comanda generalului Vlădescu va representa unŭ inamicŭ care se retrage, ér divisia de Vest comandată de colonelŭ Olton Sachelarie, va fi aceea care va ataca. Manevrele vorŭ fi comandate de generalulŭ George Anghelescu, comandantulŭ corpului I de armată și care va fi acompaniatŭ de mai mulțî oficerî superiorî și inferiorî atașațî la direcția manevrelorŭ.

Corpurile concentrate pentru manevre suntŭ: Regimentele 1, 2, 3, 4, 17, 18, 19 și 31 dorobanțî, avêndŭ fiecare unŭ efectivŭ de peste 2000 ómenî; regimentele 1 și 5 de artileriă, regimentele 1, 2 și 9 de călărașî, unŭ batalionŭ de geniu, unŭ escadronŭ de trenŭ și alte servicii auxiliare, în unŭ cuvêntŭ nu lipsesce nimicŭ din organisația corpului de armată. Quartierulŭ generalŭ alŭ divisiei Vest este la Balșŭ, alŭ divisiei de Est la Piétra și acela alŭ direcției manevrei la Balșŭ. Pe timpulŭ manevrelorŭ, acestŭ quartier-generalŭ se va schimba, căcî trupele vorŭ înainta spre Slatina Zona destinată pentru manevre, este cuprinsă între valea Oltului și Olteșului, între linia drumului de ferŭ Slatina, Balșŭ și Drăgășanî.

Pentru excursiunea la Bucurescî. — La acéstă excursiune se eliberează și bilete pentru dusŭ și întorsŭ, *fără găzduire și înquartirare*, cu prețurî fórte reduse, și anume: *Classa II-a fl. 13. — Clasa III-a fl. 9.* Aceste bilete, tour și retour, aŭ o valabilitate de 10 dile pentru întórcere, se potŭ întrebuința și la trenurile accelerate fără a se plăti o supra-taxă și călĕtoria póte fi întreruptă odată la ducere și odată la întórcere. — Participanții mai potŭ face *usŭ gratis* de trenulŭ specialŭ tour și retour, care va circula Dumineca dela Bucurescî la loculŭ unde vorŭ fi *alergările de cai.* — Găzduirea și înquartirarea în Bucurescî, e fixată conformŭ programului pentru 2 dile. — Se mai arangiază în Bucurescî, pentru Dumineca séra, unŭ *concert și serată cu dansŭ*, în onórea participanților la excursiunea, ce se va face Duminecă în 16 Octomvre a. c.. — Totŭ astfelŭ se va da Lunî în 17 Octomvre a. c. *o representațiă* în marele și prea frumosulŭ *„Teatru Naționalŭ“ din Bucurescî.*

Pentru excursiunea la Sinaia — Biletele pentru trenulŭ de plăcere dela Brașovŭ la Sinaia, ce va pleca *Dumineca diminéța* în *16 Octomvre a. c.*, au o valabilitate de 2 dile.

Ori-ce deslușirî la biroulŭ de călĕtoriă, Strada Vămii Nr. 10.

Raportŭ polițienescŭ. — Lunî după amédi, pe promenada de sub Tĕmpa în apropiere de reservoriulŭ pentru conducerea apei fântânei săritóre (artesiane) s'a găsitŭ cadavrulŭ unui tênĕrŭ de vre-o 17 anî cu capulŭ sdrobitŭ. In mâna dréptă ținé unŭ pistolŭ cu două țevî. Țéva stângă a pistolului era umplută cu alice. Din rĕmășițele unei asignațiunî postale, care a servitŭ ca umplutură, s'a putută descoperi persóna sinucisului. Era lăcătușulŭ Arpad Raduly din Lövéte, care din motive necunoscute șî-a pusŭ capĕtŭ tinerei sale viețî cu unŭ pistolŭ încărcatŭ cu apă.

In 9 a l. c. servitórea Zsuzsa Peterfy, care era în serviciu la pedelulŭ gimnasiului catolicŭ Iosif Vizi, spărgêndŭ cu unŭ cuțitŭ unŭ dulapŭ a furatŭ 1 fl. 20 cr., o cârpă de gâtŭ și condicuța ei de serviciu, cu intențiunea de a se depărta din Brașovŭ. Ea a fostŭ însĕ prinsă și predată judecătoriei penale de aci.

Mulțămită publică.

Comitetulŭ parochialŭ alŭ bisericei SS. Archanghelî din Satulungŭ aduce prin acéstă mulțămită generoșilorŭ donatorî, carî înțelegêndŭ despre starea critică, în care se află scóla nóstră, s'au grăbitŭ a ne veni în ajutorŭ prin contribuirî benevole:

(Urmare.)

Lista Nr. 30. Colectorŭ: D-lŭ *Titu Verzea:* Victor Simon 5 lei, A. L. Kalindern 5 lei, P. Ionescu 1 leu, C. Demetrianŭ 1 leu, C. Ulea 3 lei, Eugeniu Topoloveanu 5 lei, Il. Rădulescu 2 lei, Pantele I. Papanŭ 1 leu, St. Constantinescu 5 lei, N. N. Lorenty 2 lei, M. I. Sulica 2 lei, Petre R. Boroșŭ 2 lei, P. Crețoiu junior 2 lei, Ioanŭ Ștefănescu 2 lei, I. N. Moldovanŭ 3 lei, Stoenescu Cristache 2 lei, D. Manolescu 3 lei, G. Poloni 5 lei, D. I. Martinovicî 2 lei, C. Steriu 2 lei, V. Gheorghiu 2 lei, V. G. Ionescu 2 lei, Vasile V., Corneanu 10 lei, Dumitru C. Popescu Tăriceănu 5 lei, Petru I. Petricŭ 3 lei, G. B. Petrescu 5 lei, I. B. Vlădăianu 5 lei, R. S. Gologanŭ 2 lei, N. Gologanŭ 1 leu, G. A. Drăghiceanu 4 lei, V. Arapu 5 lei, Ioanŭ Enișteanu 3 lei, M. Demetrescu 3 lei, I. Chinciu 2 lei, I. Grama 1 leu, N. Colceagŭ 4 lei, C. Lupu 1 leu, I. Petricŭ 4 lei. Totalŭ 117 lei.

Lista Nr. 2. Colectorŭ: D-lŭ *Vasile P. Sasu:* Vasile P. Sasu 100 lei, Al. Irimia 50 lei, Ioanŭ I. Popea 100 lei, I. Avisalonŭ Vladŭ 50 lei, Ir. Er. Popa 100 lei, Ioanŭ N. Butu 20 lei. Totalŭ 420 lei.

Lista Nr 5. Colectorŭ: D-lŭ *George Perlea:* George G. Perlea 20 lei, Radu R. Goga 5 lei, Neculai T. Medianŭ 10 lei, Iancu Corbu 40 lei, Simionŭ D. Orățeanu 15 lei, Totalŭ 90 lei.

Lista Nr. 13 Colectorŭ: D-lŭ *Manea Stoia:* Manea I. Stoea 100 lei, Th. Theodorescu 20 lei, Al. Theodorescu 10 lei, Gh. Theodorŭ Tudorŭ 10 lei, C. Constantinescu 5 lei, Alecse Drăganŭ Sasu 5 lei, Ioanŭ Roșca 5 lei, Ioanŭ Munteanu 5 lei, V. H. Stinghe 3 lei, St. Stoicescu 5 lei, Ioanŭ Coleșŭ 2 lei, Theodorescu & Lăzărescu 5 lei, Părintele Rafailŭ Ovesea 5 lei. Totalŭ 180 lei.

Lista Nr. 6. Colectorŭ: D-lŭ *Ieremia Pană:* Veturia și Elena A. Eremie 20 lei, Căpitanŭ St. Pană 20 lei, P. I. Boncotescu 60 lei. Totalŭ 100 lei.

SCIRÎ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 12 Octomvre. — **Pe când se întorceau dela alergările de cai, se spăriară caii părechei princiare Coburg și alergară cu carulŭ o mare distanță fără a pricinui pagubă.**

VIENA, 12 Octomvre. — **Delegațiunile suntŭ convocate pe diua de 27 Octomvre n.**

SOFIA, 12 Octomvre. — **Resultatulŭ alegerilorŭ e: 258 guvernamentalî, 27 opoziționalî.**

PARIS, 12 Octomvre. — **La senatorulŭ Dandlav s'a făcutŭ o perchisițiune domiciliară. (E amestecatŭ în afacerea Caffarel. — Red.)**

SOFIA, 12 Octomvre. — **La încăerările întêmplate în diferite cercurî electorale au fostŭ 28 morțî și 35 rănițî.**

DIVERSE.

Unŭ procesŭ curiosŭ. — După **„Liberalulŭ“ din Iașî dela 23 Septemvre, amŭ arătatŭ cum că mai mulțî judecătorî englesî ai tribunalului din Londra au sositŭ în orașulŭ Iașî pentru a lua interogatoriulŭ mai multorŭ marturî cu domiciliulŭ în localitate. Informându-se »Națiunea« despre acestŭ procesŭ află următórele: In anulŭ 1861 a emigratŭ din Iașî unŭ Evreu, Iona Goldenberg. După ce acesta a cutreieratŭ tótă Austria și Germania, s'a hotărîtŭ a pleca în Birmania unde a intratŭ în serviciile marelui Vizirŭ de acolo. După puținŭ timpŭ, elŭ a sciutŭ sĕ-șî câștige favórea regelui din Birmania și a fostŭ chiarŭ chematŭ de acesta, în mai multe rĕndurî, spre a ocupa funcțiunî înalte, dobândindŭ pe lângă titlulŭ de guvernorŭ și o avere de vr'o 5 milióne francî. In anulŭ 1872, elŭ se decise a se reîntórce în Iașî, orașulŭ sĕu natalŭ și după ce visită Parisulŭ, Londra, Viena etc. elŭ se opri la Pesta, unde la unŭ balŭ, făcŭ cunoscința unei tinere văduve cu care se și însură. După vre-o două lunî însĕ, soția îlŭ părăsi și de supărare elŭ renunță la plăcerea de a-șî revedé patria și se porni la Londra unde fundă o casă mare de bancă. Nu trecŭ multŭ timpŭ și soția lui l'a găsitŭ la Londra și'i cerŭ iertare pentru că s'a arătatŭ necredincióză față cu dênsulŭ. Elŭ o primi érășî în casă și după o scurtă convietuire se iviră din nou între soțî neînțelegerî și de astă dată se despărțiră definitivŭ. Peste câtva timpŭ elŭ făcŭ cunoscință cu o artistă, Mellor, cu care avuse relațiunî intime ce se terminară prin căsătoriă. Elŭ a dusŭ o gospodăriă cu a doua a sa soțiă vre-o 6 lunî și întreprindêndŭ împreună o călĕtoriă la Wiesbaden, acolo elŭ a fostŭ lovitŭ de apoplexiă și murì. S'a găsitŭ unŭ testamentŭ între hârtiile lui, prin care lăsă soției sale o rentă viageră de 500 livre sterlingî pe anŭ, ér restulŭ averei, fórte însemnatŭ, eredește la două instituțiunî de binefacere din Londra. Decedatulŭ are însĕ nouĕ frațî și surorî, care aflândŭ despre mórtea lui, au atacatŭ testamentulŭ înaintea tribunalelorŭ din Londra, pe motivŭ că pausatulŭ, fiindŭ românŭ, elŭ n'a putută după legile românescî sĕ dispună decâtŭ numai de oparte din avere, ér restulŭ se cuvenea de dreptŭ moștenitorilorŭ lui. Patru din frațî, domiciliațî la Buzĕu, s'au învoitŭ deja prin advocatulŭ lorŭ, d-lŭ Adolf Ștern, cu epitropia instituțiunilorŭ legatare, primindŭ câte 2000 livre sterlinge fiăcare pentru partea lui. Étă pentru ce judecătorii englesî au venitŭ în orașulŭ Iașî unde au învitatŭ la otelulŭ Traianŭ mai mulțî martorî cărora li s'a luatŭ unŭ interogatoriu în acéstă afacere.**

Cununiă. — D-lŭ *Titu Domșa* și D-șóra *Aurelia Teaha* anunță serbarea cununiei lorŭ, care se va ține Lunî în 17 Octomvre a. c. st. n. la 3 óre p. m. în biserica gr. cat. din Chizdia. *Chizdia,* în Octomvre 1887.

— Felicitărî tinerei părechî!

Editorŭ și redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 8 Octomvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	99 40	Bonurĭ croato-slavone	104 25
Rentă de hârtiă 5%	86.25	Despăgubire p. dŭma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.50	Imprumutulŭ cu premiu ung.	123 40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	97 75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123 60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de hărtiă austriacă	81.15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 —	Renta de arg. austr.	82 30
Bonurĭ rurale ungare	104.25	Renta de aurŭ austr.	112 10
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.10	Losurile din 1860	135.20
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.50	Acțiunile băncel austro-ungare	886 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50	Act. băncel de creditŭ ung.	284.75
Bonurĭ rurale transilvane	104 50	Act. băncel de creditŭ austr.	283.30
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.93
		Napoleon-d'orĭ	9.93
		Mărcĭ 100 împ. germ.	61 52
		Londra 10 Livres sterlinge	125 75

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 26 Septemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	$93\frac{1}{2}$	$9\ \frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	$91\frac{3}{4}$	$92\frac{1}{4}$
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	$87\frac{1}{2}$	$88\frac{1}{2}$
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	$14.\frac{1}{4}$	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.03	2.04

Cursulu pieței Brașovŭ

din 19 Octomvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.53	Vênd.	8.56
Argint românescĭ	»	8.45	»	8.50
Napoleon-d'orĭ	»	9.89	»	9 96
Lire turcescĭ	»	11.21	»	11.28
Imperialĭ	»	10.21	»	10.36
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	-	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 7285—1887. 2—2

Publicațiune!

Comuna orășenéscă intenționéză, ca, conformŭ planului de regulare aprobatŭ de înaltulŭ locŭ, sĕ vêndă mai multŭ oferențilorŭ parțelele pentru clădire Nr. 14, 15 și 16 aflătóre în fostulŭ magazinŭ de lemne dela finea Uliței Căldărarilorŭ și între Ulița Vămei și anume séu fiă care parțelă pentru sine séu la olaltă.

Spre acestŭ scopŭ se provócă fiă-care amatorŭ pentru cumpĕrare, că până în 13 Octomvre a. c. 12 óre înainte de prândŭ, sĕ-șĭ ascearnă la oficiolatulŭ orășenescŭ economicŭ ofertele scripturistice și sigilate, c-rora au sĕ se alăture 10% din prețulŭ de cumpĕrare, ca vadiu. In aceste oferte are sĕ se amintéscă mai departe atâtŭ numĕrulŭ parțelei, ce are sĕ se cumpere, câtŭ și prețulŭ de cumpĕrare ce se oferă și anume amintirea prețului sĕ se facă în cifre și litere. Ofertulŭ are sĕ conțină în fine dechiarațiunea, cum că oferentului i suntŭ cunoscute condițiunile de oferte și vêndare, și că se supune lorŭ necondiționatŭ.

Deschiderea ofertelorŭ ascernute va avea locŭ în 13 Octomvre a. c. după prândŭ la 3 óre, în amintitulŭ oficiolatŭ și în presența unei comisiunĭ.

Atâtŭ condițiunile de oferte și de vêndare, câtŭ și planulŭ de regulare suntŭ până în citata ḑi espuse la oficiolatulŭ orășenescŭ economicŭ spre examinare din partea fie-cărui.

Brașovŭ, 24 Septemvre 1887.

Magistratulŭ orășenescŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.